U snowboarďáka

Jakuba Flejšara proslavil snowboarding – jeho svěřenkyně Eva Samková vybojovala olympijské zlato a bronz. Původně vystudovaný sochař se dnes věnuje vlastní tvorbě. Ve starší pražské vile k tomu má podmínky – dílnu, zahradní galerii i zrekonstruovaný byt v suterénu, kde bydlí s rodinou.

text **Eva Vacková** foto **Tomáš Dittrich**

VAŘENÍ NAMODRO
Kuchyň je součástí obytného prostoru, lze z ní vyjít na terasu a do zahrady. Architekti použili na obklad stěny i na podlahu u vstupu (což zejména v létě ocení i fenka švýcarského ovčáka) keramickou mozaiku. Spodní skříňky vyrobil truhlář, na horní se hodila část staré obroušené kredence.

PROPOJENO
Obývací pokoj s ložnicí oddělují posuvné dveře ve stavebním pouzdře z každé strany zdi. Podlaha je dubová, okna otevřela výhled z obou místností do zahrady. Obraz nad pohovkou namaloval Jakub.

V RETRO KOUTĚ
Lampu ze 70. let směnil Jakub se svou babičkou za novou, Zuzana očalounila staré křeslo z bazaru.

Ve snowboardingu jsou jasně formulovatelné věci. Musíte je respektovat, aby se dostavil výsledek. V umění si hledám sám cesty a důvody, proč věci dělám. Kromě toho jsem byl kvůli sportu pořád pryč, což mi nevyhovovalo. Jsem v podstatě pecivál," prozrazuje Jakub, který vyrůstal v uměleckém prostředí. Dědeček byl přední český grafik, maminka Daniela Flejšarová je módní návrhářka, její druhý manžel Pavel Roučka i sestra jsou výtvarníci. To je podle něj také důvod, proč ho to v mládí táhlo víc ke sportu. Výtvarný talent neřešil, nicméně časem na něj došlo. Navrhoval snowboardy pro sebe i pro děti, pro které dodnes spolupořádá sportovní kempy. Jako trenér navrhoval tratě využívající profil krajiny.

„Tématem mé diplomky byl ‚land art', což je tvorba uměleckých děl v přírodě. Baví mě sochařina, která je nenásilná, mám rád přírodu, baví mě si s ní hrát," podotýká bývalý český reprezentant, vicemistr republiky ve snowboardcrossu a trenér olympioničky Evy Samkové. Přiznává, že i jeho

VIZITKA:
Jakub Flejšar (39), sochař, trenér olympijské vítězky Evy Samkové a bývalý trenér reprezentace juniorů ve snowboardcrossu, fcb:flejsar.com, www.snowboardcross.eu
partnerka Zuzana Panská (37), fotografka, fcb:zuzanapanska.com
spolu vychovávají Aničku (7) a Josefa (3)

OBYTNÁ CHODBA
Zabráním původní prádelny a sušárny se byt o několik metrů rozšířil. Na chodbu se vešly na míru vyrobené skříně, architekti pro tento prostor vybrali vanilkově žlutou.

RODINNÁ GALERIE ▶
Stěna se hodila pro další ‚obraz' poskládaný z různých menších fotografií a obrázků.

přístup k trénování byl spíš kreativní a bez drilu. „Když do juniorského týmu přišla Eva, věděl jsem, že už ze mě mistr světa nebude. Začala vyhrávat, pak to šlo všechno přirozeně," vzpomíná a na otázku, jak se podílel na jejím typickém knírku, odpovídá: „Vymyslela ho sama v rámci sázky. Přišlo nám to zábavné, navíc zajímavý způsob, jak se odlišit. Na olympiádě mě napadlo vybarvit knírek do trikolóry. Evka oba používá dodnes, barevný na ty největší závody."

3+KK S TERASOU, DÍLNOU, GALERIÍ

To, že se Jakub rozhodl definitivně pro sochařinu, ovlivnil svým způsobem i nový domov. Před pár lety totiž využil nabídky své babičky přestěhovat se do jejího rodinného domu na Praze 6. S partnerkou si v bývalém sklepě zařídili první společné bydlení. Měli omezený rozpočet, takže zpočátku jen dvě místnosti. Výhodou bylo, že dům ze 70. let stojí na svažité parcele, takže suterén není pod zemí, ale je přístupný ze zahrady. Při nedávné větší rekonstrukci vznikl větší byt s terasou.

Přestavba trvala čtyři měsíce, rodina se zatím nastěhovala do horního patra. Dole se bouralo, zmizely všechny příčky i předešlé ‚provizorium'. Bylo to složitější než poprvé, proto partneři oslovili kamarády architekty.

Zuzana a Petr Nacházelovi ze studia Nacházel architekti našli potřebné metry pro třípokojový byt, ale museli zabrat bývalou prádelnu, sušárnu a komoru. „Jsme rádi, že jsme se přestěhovali z centra. Je tu klid skoro jako na vesnici. Bydlíme pod jednou střechou s babičkou. Občas nám pohlídá děti, my můžeme pro změnu dohlédnout na ni," chválí rozhodnutí Jakub a dodává: „Díky tomu se naplno věnuji umění – získal jsem dílnu i místo pro zásoby materiálu. Nakoupím třeba

OLYMPIJSKÉ ÚSPĚCHY ▶
Zlato ze Soči a bronz z Pchjongjangu – medaile, které pod vedením Jakuba Flejšara vybojovala snowboardistka Eva Samková.

DĚTI MAJÍ POKOJ A KLID
Rodiče nechali dceři a synovi dostatek místa pro kreativitu v samostatném pokoji.

LOŽNICE RODIČŮ
Místnost sousedí s obývacím pokojem, kromě obrazu nad postelí od Jakubovy sestry malířky Natálie Roučkové tu visí i pár křížů s Ježíšem od lidových řezbářů.

RÁNO DORŮŽOVA
Koupelnu navrhli architekti, na stěny a podlahu opět vybrali keramickou mozaiku 5 x 5 centimetrů v pastelovém odstínu. Majitelka repasovala skříňky a rám zrcadla.

hromadu železa a až časem ji zužitkuji. Na sochařinu musíte zvládat řemeslo, socha se dá udělat ze všeho – z dubu, bronzu, hliníku či zrezlého plechu."

Protože umí svařovat, mohl Evě Samkové vyrobit domů jídelní stůl.

SOŠNÁ DOMÁCNOST

„První pokusy s repasí nábytku probíhaly na chalupě, duši jsem ale ztratila v antiku ve Spomyšli. Začala jsem brousit a natírat," vzpomíná Zuzana. Jako vystudovaná fotografka přidala další kreativní činnost, když absolvovala čalounický kurz. Upravený nábytek a doplňky se hodily při zařizování bytu i terasy.

Architekti vymysleli novou dispozici a její fungování, vychytali úložné prostory. Rodině navrhli komfortní koupelnu i originální kuchyňskou linku – nové spodní skříňky na míru doplnili horními, respektive obroušeným vrškem staré kredence. Byt opticky rozdělili pastelovými barvami – modrá kuchyň, žluté skříně v chodbě a růžový základ koupelny.

V bytě je spousta artefaktů a partneři se shodují, že bez umění by doma nevydrželi. „Máme tady věci od dědy, kamarádů rodičů i od mojí sestry, která je malířka. Pověsil jsem i staré kříže od lidových řezbářů, které sbírám," popisuje Jakub. Své sochy rozestavěl venku na zahradě, vítají u vstupu, jsou součástí terasy, kde si například láme hlavu o zeď opřený Zoufalec (inspirací pro tuto dřevěnou sochu bylo prý prostředí ‚open space'). „Nejsem klasický sochař, tvary vymýšlím hlavně podle struktury přírodních materiálů, ty mám nejraději. Jako kluk jsem si na chalupě hrál s kousky dřívek, skládal jsem je a slepoval, pak jsem z nich rodičům vyráběl dárky. Příroda nás totiž drží při zemi. Práce se dřevem má i výhodu – v krbu spotřebujeme většinu odřezků z mé dílny," říká Jakub.

ZAHRADNÍ DIALOGY

„Zahradničíme, pořád pěstujeme, sklízíme, zavařujeme," vypočítávají partneři. Spojení interiéru s okolím i uměním má ještě další rozměr. Jakub spolupracuje s ateliérem Flera a zahradním architektem Lefflerem, což komentuje: „Ferdinand mě svojí tvorbou inspiruje, vím, že sochy do zahrady patří. Je to pro mě srdcovka a naučil jsem se díky tomu pracovat s prostorem. Někdy je potřeba dostat do chladného architektonického prostoru přírodu a ven zase zajímavý monumentální prvek. Vždycky je důležité měřítko. Sochy mi ovšem někdy rostou pod rukama." Sochám umí vtisknout výraz a emoce. Největší z nich měřila šest metrů, nejmenší byla jen třiceticentimetrová, nejtěžší vážila tři tuny. Díla se dostala do Německa, Japonska, v Istanbulu se dokonce ‚pase' jeho velký kůň.

Jakub Flejšar pomáhal založit festival Umění ve městě, projekt výtvarně oživující veřejný prostor. Jeho tvorba je každoročně vidět i na mezinárodním festivalu pod širým nebem Sculpture line. K jeho prvním realizacím patří kovoví panáci naplnění dřevěnými polínky. Doma na zahradě sedí dva takoví. „Čas od času se sochy střídají. Vždycky mě mrzí, že jdou z domu. Mám je totiž všechny rád," uzavírá. **eva.vackova@mfdnes.cz**

ZAHRADNÍ DIALOG
Kovoví panáci naplnění dřevěnými polínky dělají společnost dětem, kterým rodiče v dolní části zahrady zařídili kuchyňku a pískoviště.

VÍTEJTE V SUTERÉNU
Původní sklepy se povedlo proměnit na byt 3+kk s terasou. Sochařská galerie začíná už od vstupu, o zeď se tu opírá ‚Zoufalec'– socha z dřevěných prkének.

INZERCE